

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska - Kocon

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. (wierzyciela)

przeciwko

B. W., A. W., M. W. (1) i M. W. (2) (dłużnikom)

o nadania klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień

na skutek zażalenia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. (wierzyciela) na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 5 października 2015r. w sprawie o sygn. XII Co 5270/15 – w części oddalającej wniosek tj. w punkcie drugim

postanawia:

I/ zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 (drugim) w ten sposób, że nadać klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 5 lipca 2004r. w sprawie XII Nc 57/04 na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., na którą przeszło uprawnienie (...) Spółki Akcyjnej(...) w B. także przeciwko B. W. i M. W. (1);

II/ zasądzić od dłużników B. W. i M. W. (1) solidarnie na rzecz wierzyciela kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

II Cz 783/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 października 2015r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie XII Co 5270/15 nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 5 lipca 2004r. w sprawie XII Nc 57/04 na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., na którą przeszło uprawnienie (...) Spółki Akcyjnej (...)w B. przeciwko A. W. i M. W. (2) (w punkcie 1); oddalił wniosek wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wobec pozostałych dłużników B. W. i M. W. (1) (w punkcie 2 postanowienia) i rozstrzygnął o kosztach postępowania w sprawie.

W części oddalającej wniosek wierzyciela Sąd Rejonowy wskazał w istocie, że w ramach realizacji obowiązku wynikającego z treści art. 208¹ kpc, a więc weryfikacji podanych przez wierzyciela danych dłużników B. W. i M. W. (1) ustalił niezgodność danych osobowych tych dłużników podanych we wniosku o nadanie klauzuli wykonalności z danymi w systemie PESEL – SAD. Zgodnie z ustaleniami Sądu, potwierdzonymi pismem z Urzędu Stanu Cywilnego w B. z dnia 25 września 2015r., w/w dłużnicy noszą nazwisko W., a więc inne niż wskazano we wniosku i w tytule

egzekucyjnym. Dlatego też wobec tych dłużników Sąd Rejonowy wnioski oddalił. W podstawie prawnej orzeczenia odwołał się do treści art.781 § 1kc i art.788 § 1 kpc.

W zażaleniu na postanowienie wierzyciel (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. domagała się jego zmiany w części oddalającej wnioski poprzez nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu opisanemu w punkcie pierwszym zaskarżonego postanowienia także wobec dłużników B. W. i M. W. (1) oraz zasądzenia od tych dłużników solidarnie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia wierzyciel wywodził, że w tej sprawie Sąd Rejonowy nie powinien wskazywać w treści klauzuli wykonalności nr PESEL dłużników, ani nie powinien był weryfikować ich nazwisk w systemie PESEL – SAD. Skarżący odwołał się do uchwały Sądu Najwyższego w sprawie III CZP 22/14, który stwierdził, że w sprawach wszczętych przed dniem 7 lipca 2013r., nie ma potrzeby wskazywania nr PESEL dłużników w klauzuli wykonalności, a tytuł egzekucyjny, któremu miała zostać nadana klauzula wykonalności – co wierzyciel zaznaczył - został wydany przez Sąd Rejonowy jeszcze w 2004r. Wnioskodawca będący nowym wierzycielem jest jedynie kontynuatorem w dochodzeniu roszczenia jakie przysługiwało jego poprzednikowi. Zatem przedmiotowe postępowanie klauzulowe winno polegać jedynie na formalnym badaniu prawidłowości zmian po stronie wierzyciela, a więc czy wykazał on przejście uprawnień w formie dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Natomiast sama weryfikacja nazwiska dłużników, które być może zmienili, będzie dokonywana przez komornika w postępowaniu egzekucyjnym, a gdyby okazało się, że noszą oni rzeczywiście nazwisko W., a nie W., to komornik nie będzie uprawniony do wszczęcia wobec nich czynności egzekucyjnych, bez uprzedniego uzyskania przez wierzyciela sprostowania tytułu egzekucyjnego (zażalenie wierzyciela – k.33).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela podlegało uwzględnieniu. Wystąpił on o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko dłużnikom ujętym w prawomocnym nakazie zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 5 lipca 2004r. w sprawie XII Nc 57/04. Z treści § 4 aktualnie obowiązującego rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 06.08.2014r. w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności (Dz.U. z 2014r. poz.1092) wynika, że w klauzuli należy wskazać: numer PESEL lub NIP wierzyciela i dłużnika będących osobami fizycznymi, jeżeli są oni obowiązani do jego posiadania lub posiadają go, nie mając takiego obowiązku, lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku jego braku - numer w innym właściwym rejestrze, ewidencji lub NIP wierzyciela i dłużnika niebędących osobami fizycznymi, którzy nie mają obowiązku wpisu we właściwym rejestrze lub ewidencji, jeżeli są oni obowiązani do jego posiadania. Zgodnie jednak z § 5 w/w rozporządzenia tego wymagania: nie stosuje się do klauzul wykonalności nadawanych orzeczeniami sądów lub referendarzy sądowych, które wydano w postępowaniach wszczętych przed dniem 7 lipca 2013 r., oraz ugodom sądowym zawartym w postępowaniach wszczętych przed tym dniem. Przyjmując takie praktyczne rozwiązanie ustawodawca wyszedł z założenia, że skoro we wcześniej toczącym się postępowaniu rozpoznawczym nie zachodziła konieczność ustalania danych identyfikujących powoda i pozwanego, a więc inaczej niż ma się to dziś za sprawą wejścia w życie art.208¹ kpc (z dniem 7 lipca 2013r.), który taki wymóg nakłada, to w konsekwencji nie ma też i obowiązku wpisywania tych danych identyfikacyjnych w treść klauzuli wykonalności nadawanej orzeczeniu (tytułowi egzekucyjnemu) wydanemu przed tym dniem. W ten sposób ustawodawca uwzględnił w § 5 w/w rozporządzenia odpowiedź zawartą w uchwale Sądu Najwyższego z 30 maja 2014r. w sprawie III CZP 22/14, przywołanej zarówno przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, jak i w apelacji przez skarżącego, a podjętej na tle stosowania przepisów wcześniej obowiązującego rozporządzenia Min. Sprawiedliwości w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności, które nie przewidywało przepisów intertemporalnych, na wzór § 5 aktualnie obowiązującego rozporządzenia z dnia 06.08.2014r. Idąc zatem dalej powiemy, że jeżeli w przypadku orzeczeń wydanych w postępowaniu rozpoznawczym przed dniem 7 lipca 2013r. Sąd nie ma obowiązku wpisywania w treści klauzul wykonalności danych opisanych w § 5 w/w rozporządzenia z dnia 06.08.2014r., to i nie ma też podstaw do ustalania danych identyfikacyjnych pozwanych na etapie postępowania klauzulowego, skoro nie musiał ich wpisywać w treść klauzuli wykonalności.

Jeżeli nawet przyjąć za Sądem Rejonowym, że w przypadku nadawania tzw. klauzuli konstytutywnej, a więc modyfikującej jej przedmiotowy lub podmiotowy zakres w porównaniu z zakresem wskazanym w tytule egzekucyjnym, jak choćby w okolicznościach opisanych w art.788 § 1 kpc, zachodzi konieczność ustalenia dodatkowych danych identyfikacyjnych, to uwzględnić należy, po której stronie zmiana podmiotowa nastąpiła. W tym przypadku, w porównaniu do treści tytułu egzekucyjnego, zmienił się jedynie wierzyciel (wskutek cesji wierzytelności), a więc strona dłużna pozostała bez zmian przez co wobec niej zachowało aktualność rozwiązanie przyjęte w § 5 w/w rozporządzenia wykonawczego z dnia 06.08.20014r. Zgodzić się należy ze skarżącym wierzycielem, że ten brak wskazania dodatkowych danych identyfikacyjnych dłużników ujętych w tytule wykonawczym w postaci prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 5 lipca 2004r. w sprawie XII Nc 54/04 będzie wymuszał jedynie na organie egzekucyjnym zachowanie większej ostrożności. W razie wątpliwości, co do właściwego określenia dłużników, wezwie on wierzyciela do ich usunięcia w sposób odpowiedni, a w zależności od tego podejmie decyzję co do możliwości prowadzenia wobec nich egzekucji.

Złożoną umową przelewu wierzytelności z dnia 24.09.2014r. z podpisem urzędowo poświadczonym (notarialnie) oraz załącznikiem nr 2 do tej umowy, w którym pod pozycją 105 ujęta jest wierzytelność wobec dłużników wynikająca z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 5 lipca 2004r. w sprawie XII Nc 57/04, wnioskodawca wykazał nabycie uprawnień wobec dłużników (jak wymaga art.788 § 1 kpc). Opisane dokumenty uwierzytelnione zostały przez pełnomocnika (radcę prawnego), który złożył wniosek w sprawie wraz z pełnomocnictwem (po myśli art.129 § 3 kpc w związku z art.13 § 2 kpc).

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w zaskarżonej części poprzez nadanie klauzuli wykonalności w/w tytułowi egzekucyjnemu także wobec pozostałych dwóch dłużników ujętych w tym tytule tj. wobec B. W. i M. W. (1) (na podstawie art.386 § 1 kpc w związku z art.397 § 2 i art.13 § 2 kpc). O kosztach postępowania zażaleniowego orzekł po myśli art.98 § 1 i 3 kpc w związku z art.108 § 1 kpc i art.13 § 2 kpc. Wysokość kosztów wyznaczyła opłata od zażalenia uiszczona przez wnioskodawcę (30 zł) oraz wynagrodzenie jego pełnomocnika (60 zł) ustalone zgodnie z §10 pkt 13 w związku z §12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...(j.t. w Dz.U. z 2013r. poz.490 ze zm.).